

SPIEGEL & VENSTER

Twee kerkenraadsopeningen

Inleiding

Graag bieden we u deze twee korte overdenkingen aan. Ze kunnen worden gebruikt als opening van de kerkenraadsvergadering en vormen een tweeluik. Het ene luik laat ons vooral naar binnen kijken als een spiegel. Het andere meer naar buiten als een venster.

De eerste is van de hand van ds. Kees van Ekris (studieleider Areopagus) , de tweede van ds. Sjaak van den Berg (directeur IZB). De twee bijdragen reflecteren de twee kanten van het werk van de IZB. Werk dat u met uw steun en betrokkenheid mogelijk maakt. Bedankt!

We wensen u vruchtbaarheid, wijsheid en gehoorzaamheid in de roeping die God u geeft, als kerkenraad en gemeente.

Dit boekje bijbestellen of digitaal downloaden?
Bezoek www.izb.nl/spiegel-venster/

Notities

Maak mijn hart één'

Lezen: Psalm 86

De één heeft er meer last van dan de ander, maar ik denk

dat iedereen de ervaring wel kent dat winkelen (een dag of een middag shoppen in een drukke stad), je geest enorm kan vermoeien.

Je ziet zoveel *mensen*, zoveel *lichamen*, zoveel *producten*, zoveel *commercials*. Je *ruikt* zoveel geuren: de stroopwafels op de markt, de friet en de loempia's. Je *hoort* zoveel: van het carrillion tot de bloemenman die 100 tulpen aanprijst voor een habbekrats. En: je ziet jezelf in de spiegel, en even kijk je naar jezelf *als een product*. In dat nare nietsverhullende licht van de paskamer zie je dat je te dik bent of te mager, te pukkelig of te flets. Misschien is dat wel het ergste: dat je jezelf even bekijkt door de ogen van een commercial, dat je je ziel even kwijtraakt aan de macht van die commerciële blik op jezelf.

Ik vind Psalm 86 schitterend. Vooral die oude 'neig mijn hart en voeg het saam'. Dat is ook een moderne ervaring, die we kennen: dat ons hart in duizend stukjes uiteenvalt, dat er een uiteentrekkende kracht in het leven zit, zeker in onze wereld vol beelden, berichten en sociale media. Dat ik daardoor soms de eenheid van binnen kwijtraak, de 'eenheid des levens'. Dat mijn hart 'samengevoegd' moet worden. Dat ik zoveel zelden ben, zou Herman Paul zeggen, dat ik me soms nog afvraag of er iemand de regie voert over mijn zelden?

Wie ben ik eigenlijk? Ben ik wat ik zie in de spiegel? Ben ik de maten van mijn lichaam? Ben ik het product van mijn

omgeving, het imago dat anderen mij toedichten? Ben ik het diploma dat ik gehaald heb, de ziekte die mij sloopt, de depressie die ik verberg? Wie ben ik? En: naar welke zelf voeg je je?

Misschien lees je dit stuk bij de opening van een vergadering: Als wie profileer je je hier op deze vergadering? Welke kanten van jezelf laat je zien? Welk imago wil je hooghouden? Welke 'wereldse zelden' domineren soms een vergadering in de kerk? Ik bedoel: Dat je maatschappelijk geslaagd bent zegt niet per sé iets over het geestelijk gehalte van wat je zegt. Dat je misschien overkomt als iemand die alles op orde heeft, hoeft niet te betekenen dat je nooit eenzaam bent of wanhopig.

Je zou hopen dat wij in onze vergaderingen onszelf herinneren aan de waarden die Paulus ons voorhoudt: een ander hoogachten, dus een ander positief en open benaderen en en net zolang doorvragen tot je begrijpt wat hij of zij bedoelt. Liefde, dat is: genadig naar een ander luisteren, omdat die ander door God aan je gegeven is en in Christus een broeder of een zuster is.

Het gaat allemaal over jezelf zijn, *maar vanuit de omgang met God*. Ook daarom is Psalm 86 zo mooi en behulpzaam. Het unieke van de psalm zit in de 'U-uitspraken'. In het Hebreeuws staat er een paar keer expliciet: *Attah*, U. 'U, mijn God' (vs. 2). 'U, HERE, bent goed' (vs 5), 'U bent God, U alleen' (vs. 10), 'U bent barmhartig' (vs. 15), 'U, hebt mij geholpen en getroost' (vs. 17). En daarnaast lezen we in

de psalm veel over de ziel van de bidder. 'Bewaar mijn ziel' (vs. 2). 'Verheug mijn ziel' (vs. 4). 'Maak mijn hart één' (vs. 11).

Dat is het dus: *U en ik*. Zo onder de indruk zijn van 'U', dat ik mezelf hervind in Uw aanwezigheid. Dan hoef ik niet mezelf te meten langs de maatstaven van de wereld. Nee, bij U kom ik in een gunstig daglicht te staan. Zoals een duif de vleugels invouwt en zich zet op de boomtak, zo laat ik alles van de wereld even los, vouw mijn vleugels in en richt me op U. Zo vind ik mezelf terug, door U.

Kierkegaard zei dat reinheid van hart 'één ding willen' is. Je hart wordt samengevoegd in de focus op het ene dat nodig is. Omgekeerd is het ook zo: de veelheid van de dingen verontreinigt ons hart. Het maakt ons van binnen een flipperkast, vol drukte, lawaai en tegengestelde begeerten. Daarom is het goed om een vergradering, bijbelkring of de dag te beginnen met 'U en ik'.

Ds. Kees van Ekris

Gebod

HERE onze God maak ons één, persoonlijk en gezamenlijk, maak ons één in de aanbidding van U. Geef ons deze vergadering de durf om elkaar te bejegenen vanuit genade en met welwillendheid. Amen.

Gespreksvragen

Heb je ook wel eens het gevoel dat je van binnen *verscheurd* wordt? Wat doet dat met je?

Herken je dat, dat er meerdere 'zelden' in je leven? Kun je een 'zelf' noemen die je in de weg zit?

Is er een 'zelf' die je tijdens een kerkenraads-vergadering vaker zou willen laten zien? Waarom lukt dat niet?

Zien

Lezen: Lukas 5:27-32

Aan veel dingen kijken we voorbij. Vaak niet eens

opzettelijk. Omdat je gewend bent aan je spullen, zie je ze niet meer staan. Pas als er iets aanverandert, zie je wat je nooit echt zag. Soms kan het zo ook zijn met mensen. De chauffeur van de bus, het winkelend publiek rondom je in een drukke straat. Al die mensen zijn er wel, maar je ziet ze niet echt. Je hebt ze niet nodig, je kent ze niet. Zeker als je het druk hebt loop je langs ze heen.

Over Jezus staat dat Hij Levi ziet.

Het gebeurt op zo'n moment dat je zou verwachten dat Hij met zijn hoofd en hart nog bij het vorige moment is. Hij stapt namelijk net een huis uit, waar veel was gebeurd. Het had er vol mensen gezeten. Hij had hen onderwezen en er was kracht om te genezen. Er was ook iets vreemds gebeurd. Terwijl ze zo bezig waren, werd het dak opengebroken. Een verlamde man in een draagbed werd voor Jezus neergelaten. Geloof had Hij gezien in de ogen van de man en van zijn vrienden. Maar in een hoek van de kamer was er juist heel stevig ongeloof. Het werd een verbeterd gevecht met taai ongeloof. Een gevecht over vergeving en genezing. Een complexe situatie, die alle kracht die in Hem was, had gevergd.

Toen Jezus het huis verliet was er niets bijzonders te zien. Levi hoorde daar te zitten. Het was zijn stoel. Voor de meeste mensen was het ook iemand aan wie je juist voorbij wilde kijken. Hij viel buiten de categorie

van mensen om wie je je bekommert. Een nare belastingambtenaar. Geen aandacht aan besteden.

Jezus stapt de deur uit en ziet Levi zitten. Hoor je de naam? Jezus ziet hem niet als de zoveelste op die dag, als mens zonder gezicht. Hij ziet Levi. Een man met een naam, met ouders die hem die naam gegeven hebben. Als een van de kinderen van Israel. Hij ziet nog meer: iemand die genezig en rechtvaardig-making nodig heeft. De persoon Levi heeft zijn volledige aandacht. Hoewel deze Levi Hem niet zelf zoekt, niet door geloof en door goede vrienden onder zijn aandacht wordt gebracht, wordt hij gezien en geroepen: volg Mij. In die opdracht komen genezing en vergeving samen.

Jezus kijkt om te vinden wie verloren zijn. Hij kijkt met een genadige blik. Zo worden zelfs mensen die Hem niet zoeken, door Hem gevonden. Ook mensen die vastzitten aan geld, zodat ze bij elkaar kunnen kopen wat ze maar willen, ziet en roept Hij.

Dat doet Hij ook nu. En ons wil Hij daarbij inschakelen. Jezus heeft leerlingen bij zich, die Hij op dat moment leert kijken. Zijn leerlingen doen later ook wat Hij deed: ze zien een blinde bij de ingang van de tempel (Hand 3:4) en delen van wat zij hebben ontvangen.

Zij zitten hier als zijn leerlingen. Hij wil ons leren kijken, zoals Hij keek, om te delen van wat wij ontvingen. Nu in deze vergadering: wie zie je wel, wie zie je niet? Voor wie heb je oog als je vergadert? En, wat zie je van de

ander? Zit er in je blik iets van de genade van Jezus? Straks: je hebt je vergadering gehad, je hoofd loopt over van wat er gezegd is en wat je allemaal moet doen. Zie je wie er bij jou thuis in huis wonen? Op zondag. We lopen de kerk uit. We hebben elkaar gezien. De mensen die erbij horen. Zien we ook de mensen rondom de kerk? Mensen die buiten de lijnen vallen die wij hebben getrokken?

Er gaat een wereld voor ons open, wanneer we kijken om te vinden wie verloren zijn.

Ds. Sjaak van den Berg

Gebed

Here, die ons ziet, open onze ogen zodat we zien wie verloren zijn.
Geef ons in deze vergadering zicht op wat U ziet, oog voor wie door U gezocht wordt. Amen.

Gespreksvragen

Neem even de tijd om na te denken over je gemeente. Wie is voor jullie zichtbaar en wie zien jullie als gemeente over het hoofd?

Hoe kun je leren om echt te kijken/zien en hoe help je de ander en de gemeente daarbij?

